

เชาวน์ปัญญาคืออะไร

นำเสนอเมื่อ : 29 ก.ย. 2551

เชาวน์ปัญญาคืออะไร

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี

คำว่าเชาวน์ปัญญา มีผู้เรียกแตกต่างกันไป เช่น ภูมิปัญญา สติปัญญา หรือไอคิว (I.Q.) ในปัจจุบันเรื่องนี้เป็นที่สนใจกันอย่างกว้างขวาง เรามาดูกันซิว่าคืออะไร

เชาวน์ปัญญา

หมายถึงความสามารถของบุคคลในการเรียนรู้ การปรับตัวต่อปัญหาอย่างเหมาะสมและความสามารถในอันที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีจุดมุ่งหมายและมีคุณค่าทางสังคม สามารถคิดอย่างมีเหตุผลสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

พัฒนาการของเชาวน์ปัญญา

เชาวน์ปัญญาเป็นสิ่งที่บุคคลแต่ละคนมีติดตัวมาแต่กำเนิดและพัฒนาสมบูรณ์ยิ่งขึ้นตามระดับอายุและสิ่งแวดล้อมเชาวน์ปัญญาของแต่ละคนจะมีลักษณะที่สูงต่ำไม่เท่ากัน ซึ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ หลายอย่าง เช่น

1. พันธุกรรมที่ได้รับการถ่ายทอดสืบต่อมาจากพ่อแม่ คนเราจะมีเชาวน์ปัญญาดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับพันธุกรรม 80% สิ่งแวดล้อม 20%
2. ความสมบูรณ์ของสมองและระบบประสาท
3. สิ่งแวดล้อมที่ช่วยกระตุ้น และส่งเสริมให้บุคคลได้มี โอกาสเรียนรู้เช่น
  - o พ่อแม่ที่เอาใจใส่พูดคุยกับลูก ลูกจะเรียนได้ดีและช่วยให้มีเชาวน์ปัญญาดี
  - o การให้ความรักและความอบอุ่น การยอมรับ การเลี้ยงดูอย่างมีเหตุผล ที่เหมาะสม มีผลต่อสุขภาพจิตดีและมีอิทธิพลต่อเชาวน์ปัญญา เมื่อเด็กได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นมูลฐานดังกล่าวแล้วเขาก็พร้อมที่จะพัฒนาความสามารถของเขาอย่างเต็มที่
  - o ถ้าพ่อแม่เลี้ยงดูลูกแบบทนุถนอมปกป้องเหมือนไข่ในหิน จะทำให้พัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาของเด็กช้าลง
  - o การมีหนังสือดีๆให้อ่านตามความเหมาะสมของแต่ละวัยจะช่วย

ในการพัฒนาเชาวน์ปัญญา

- o การท่องเที่ยว ชมสถานที่ที่น่าสนใจ
จะเป็นสิ่งกระตุ้นพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญา ในด้านต่างๆ
ช่วยให้เด็กรู้จักคิด สังเกต และแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

1. อายุ ระดับอายุที่พัฒนาการของเชาวน์ปัญญาถึงขั้นสูงสุดคือระหว่างอายุ 15-25 ปี
เชาวน์ปัญญาเมื่อพัฒนาถึงขั้นสูงสุดจะค่อยๆเสื่อมลงตามวัย แต่มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป แทบสังเกตไม่ได้
การเสื่อมของเชาวน์ปัญญา ในแต่ละด้านอาจเสื่อมเร็วและช้าไม่เท่ากัน
2. เพศ เพศชายมักมีความสามารถทางด้าน การคำนวณ ถนัดทางกลไก การกระทำที่ใช้ไหวพริบ
และความรวดเร็วดีกว่าหญิง ส่วนเพศหญิงมักมีความคล่องแคล่วในการใช้มือ งานที่ต้องใช้ฝีมือ ลายละเอียด
การใช้ภาษาความสามารถทางภาษา ความจำ
3. เชื้อชาติ เด็กลูกผสมมักจะมีเชาวน์ปัญญาสูงกว่าเด็กที่ไม่ใช่ลูกผสมความผิดปกติ ทางสมอง
อาจมีผลต่อการเสื่อมลงของเชาวน์ปัญญา ก่อนเวลาอันสมควร เช่นเนื้องอกในสมอง ลมชัก
สมองได้รับการกระทบกระเทือนอย่างรุนแรง

ระดับเชาวน์ปัญญา

การจัดระดับเชาวน์ปัญญาเป็นเพียงการแสดงการเปรียบเทียบให้ทราบว่าบุคคลหนึ่ง
มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยสูงกว่าหรือต่ำกว่าระดับอายุ เมื่อเทียบกับบุคคลที่อยู่ในระดับอายุเดียวกัน

ระดับเชาวน์ปัญญาได้จากคะแนนที่มาจากการทดสอบเชาวน์ปัญญาด้วยแบบทดสอบเชาวน์ปัญญา
ซึ่งมีอยู่หลายชนิดเพื่อให้เลือกใช้ตามความเหมาะสมกับผู้รับการทดสอบ
มีทั้งแบบทดสอบเพื่อดูความสามารถพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง และความสามารถทั่วไปหลายๆด้านรวมกัน

ผลการทดสอบอาจให้คะแนนเป็นตัวเลข เช่น ไอคิวหรือ คะแนนที่มีความหมายบอกระดับความสามารถ เช่น เกเรด
และอายุสมอง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีคำนวณค่าที่แสดงถึงระดับเชาวน์ปัญญา
ซึ่งแตกต่างกันไปในทางทดสอบแต่ละแบบ

ไอคิว

เป็นตัวเลขที่ได้จากการทดสอบเชาวน์ปัญญากับคะแนน เฉลี่ยที่คาดว่าผู้ถูกทดสอบสมควรจะทำได้
ตามระดับอายุที่แท้จริง วิธีคำนวณค่าไอคิวในการทดสอบเชาวน์ปัญญา
แต่ละแบบขึ้นอยู่กับลักษณะแบบทดสอบและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ฉะนั้น
ไอคิวจะเป็นเครื่องแสดงให้ทราบว่าบุคคลนั้นมีระดับเชาวน์ปัญญาอย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นในระดับอายุ
เดียวกัน

เชาวน์ปัญญาของคนเราจะเพิ่มขึ้นตามวัยในเรื่องของคุณภาพทั้งนี้
เนื่องจากเรามีโอกาสได้เรียนรู้กิจกรรมและแก้ไขเหตุการณ์ต่างๆทำให้มีประสบการณ์มากขึ้น
แต่เมื่อทดสอบเชาวน์ปัญญาคะแนนที่ได้เพิ่มขึ้นจะต้องนำไปเปรียบเทียบกับอายุที่เพิ่มขึ้นด้วย

ตัวแปรบางอย่างมีอิทธิพลทำให้ผลการทดสอบเชาวน์ปัญญาหรือค่าของไอคิวในการทดสอบเชาวน์ปัญญาแต่ละครั้ง
คลาดเคลื่อนเปลี่ยนแปลงหรือไม่คงที่ ตัวแปรดังกล่าวอาจมีได้หลายประการเช่นในระหว่างการทำทดสอบ
มีสาเหตุที่ทำให้ผู้ถูกทดสอบใช้ความสามารถได้ไม่เต็มที่จากการ ที่มีอาการเจ็บป่วยทางกายหรือทางจิต
อารมณ์เครียด

ขาดแรงจูงใจและไม่มีสมาธิในการทดสอบขาดความชำนาญในการทดสอบหรือใช้แบบทดสอบไม่ถูกต้อง เป็นต้น

เชาวน์ปัญญา เป็นสิ่งที่สามารถกระตุ้น ส่งเสริมให้พัฒนาได้ ถ้าพ่อแม่มีความเข้าใจเด็กและช่วยกระตุ้น
ส่งเสริมพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาของเด็กอย่างถูกต้องและเหมาะสม
ก็จะช่วยให้เด็กได้พัฒนาเชาวน์ปัญญาของเขาเท่าที่มีอยู่อย่างเต็มที่

ระดับเชาวน์ปัญญากับความสามารถรับการศึกษา ประกอบอาชีพและการปรับตัว

130 ขึ้นไป	ฉลาดมาก	เป็นไอคิวเฉลี่ยของผู้สามารถเรียน ในระดับปริญญาเอก
120-129	ฉลาด	เป็นไอคิวเฉลี่ยของผู้สามารถเรียน ในระดับปริญญาโท
110-119	สูงกว่าปกติหรือค่อนข้างฉลาด	เป็นไอคิวเฉลี่ยของผู้สามารถเรียน ในระดับปริญญาตรี หรือมีโอกาสจบมหาวิทยาลัยได้
90-109	ปกติหรือปานกลาง	เป็นไอคิวเฉลี่ยของประชากรปกติ ส่วนใหญ่มีความสามารถปานกลางเรียนจบมัธยมศึกษาตอนปลายได้
80-89	ต่ำกว่าปกติหรือปัญญาทึบ	เขาวนปัญญาต่ำที่สามารถรับการ ศึกษาพิเศษสำหรับเด็กเรียนช้าๆ
70-79	ระดับเขาวนปัญญาต่ำถึงระหว่างปัญญาทึบกับปัญญาอ่อน	และประกอบอาชีพประเภทช่างฝีมือได้
50-69	ปัญญาอ่อนเล็กน้อย	มีความสามารถเทียบเท่ากับเด็กอายุ 7-10 ปี อาจพอรับการศึกษาคูได้ ในระดับประถมต้น ป.1-ป.4 โดยเรียนอยู่ในชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียน การศึกษาพิเศษเฉพาะ ประกอบอาชีพที่ไม่ต้องความรับผิดชอบสูง หรืองานประเภทช่างฝีมือง่ายๆ
35-49	ปัญญาอ่อนปานกลาง	มีความสามารถเทียบเท่ากับเด็ก อายุ 4-7 อาจอ่านเขียนได้เล็กน้อย แต่เรียนรู้ได้ช้า ไม่สามารถเรียนในโรงเรียนปกติได้ ควรเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษเฉพาะ ถ้าได้รับการฝึกสอนที่เหมาะสมอาจพอดูแลตนเองในชีวิตประจำวันได้ และทำงานง่ายๆภายใต้การควบคุมดูแล
20-34	ปัญญาอ่อนมาก	มีความสามารถเทียบเท่ากับเด็กอายุ 3 ปี เรียนหนังสือไม่ได้ มีความบกพร่องเห็นได้ชัดในพฤติกรรม การปรับตัวและอาจมีพัฒนาการบกพร่องในด้านภาษาการรับรู้ การดำรงชีวิต ต้องอยู่ภายใต้การดูแล เช่นเดียวกับเด็กเล็ก
ต่ำกว่า 20 ลงไป	ปัญญาอ่อน มากที่สุด	มีความสามารถเทียบเท่ากับเด็กอายุ 1-2 ปี ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ต้องมีผู้ให้การดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

เขาวปัญญากับความสำเร้ง

การที่บุคคลจะประสบความสำเร้งในชีวิตทั้งด้านการเรียน การประกอบอาชีพต่างๆ นอกจากจะต้องมีเขาวปัญญาดีแล้วจะต้องอาศัย องค์ประกอบอื่นๆด้วยเช่น

- o ความมุ่งมั่นพยายาม มีความอดทน
- o มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลทั่วไป และมีคุณธรรม
- o มีสุขภาพจิตดี และมีพื้นฐานทางบุคลิกภาพที่มั่นคง

o สภาพแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมอย่างเหมาะสม ฯลฯ

ดังนั้นจะเห็นว่าบางคนมีเชาวน์ปัญญาดีแต่อาจจะไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตหรือมีปัญหาการเรียน เนื่องจากขาดองค์ประกอบที่เหมาะสมดังกล่าว ขาดคน เพราะฉะนั้นพ่อแม่จึงไม่ควรมุ่งเน้นส่งเสริมแต่เฉพาะในเรื่องการเรียนหรือเชาวน์ปัญญาของเด็กเพียงอย่างเดียว แต่ควรควบคุมไปกับการส่งเสริมให้เด็กมีทักษะทางสังคม การปรับตัว ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น ตลอดจนการอบรมเลี้ยงดู ให้มีพื้นฐานทางบุคลิกภาพที่มั่นคงร่วมด้วยก็จะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จตามความสามารถของเชาวน์ปัญญาที่เขา มีอยู่

จะเห็นว่าการเติบโตของเชาวน์ปัญญาไม่ได้ขึ้นอยู่กับกรรมพันธุ์เพียงอย่างเดียว แต่ สิ่งแวดล้อม วิธีการอบรมเลี้ยงดูโอกาสในการเรียนรู้ตลอดจนภาวะสุขภาพ<span lang="TH" style="FONT-FAMILY: 'MS Sans Serif'; mso-bidi-font-size: 12